

Байке Šarl Peroa

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Učiteljski fakultet

Апстракт

Овај рад бави се бајкама као књижевним правцем, темама и мотивима, као и теоријама о пореклу и постанку бајки, праћењем бајки кроз историју, као и освртима појединих књижевника, домаћих и иностраних, на бајке као књижевној врсти. Даље, обрађује се биографија Шарла Пероа, уз критике његовог рада његових савременика, као и познијих аутора.

Препричано је пет најпознатијих бајки Шарла Пероа, (Успавана лепотица, Пепељуга, Црвенкапа, Мачак у чизмама, Палчић)

Кључне речи

Бајка, мит, фантастика, Шарл Перо, апстрактно,

Садржај ТОС \o "1-3" \h \z \u

Увод

Бајке су важан сегмент одрастања и део сваког детињства. Сви памтимо бајке које су нам читале баке, деке, маме, тате... пред спавање, док се мазимо и успављујемо. Бајке развијају машту, креативност, памћење и запажање, уче децу да разликују добро од зла. Поред своје специфичности, лепоте, интригантности, занимљивости и шароликости, овај свет чудеса и чаролија вероватно никада неће изгубити од своје снаге и благотворног деловања на појединце и групе, децу и одрасле.

О бајкама

Бајка је најразвијенији и најзначајнији облик народне прозе. Она нас уводи у свет чудесног и фантастичног. Има доста сличности са митом. У миту имамо натприродне личности, богове, хероје, док у бајци налазимо обичног човека у свету натприродних бића.

Бајке (Опште особине)

Бајке су најстарије епске творевине. Име им потиче од речи бајати - приповедати, причати, измишљати, мађијати. Настале из народног предања и мита, са архетипском композицијом могу се и сврстати по настанку у периоду дивљаштва што значи да су веома старе, чак више од 4000 година,

Увек актуелне и пријемчиве како младом тако и одраслом читаоцу, бајке је тешко дефинисати по унутрашњем смислу, значењу и облику. Па ипак, при покушају одређења шта је бајка долазимо до правог значења-мада и до не баш идеалне дефиниције. Додуше, постоје одређена мишљења појединих проучаваоца (антрополога, фолклориста, психолога, педагога и књижевних историчара) који су на домаку приближног одређивања бића бајке; њене физиономије, структуре и едукативне утилитарности.

По мишљењу нашег првог сакупљача народних умотворима и утемељивача српске усмене књижевности - Вука Стефановића Караџића, бајке су приче у којима се приповеда нешто што не може бити; Јаша Продановић, иаш угледни фолклориста, истиче да су бајке пуије пајфапшасшичнијих бића која је створила раздрагана, нео-буздана народна машта. Исидора Секулић карактерише бајку као малу орахову- љуску у којој мож да сс сложи роман, трагедија и комедија; а Иво Андрић их назива-правом историјом човечанства.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com